

ГОДИНА XIX

МАРТЪ 1942 г.

КНИЖКА 6

Димитъръ Пантелеевъ

Пролѣтень гостъ

Отъ морето лъхна лъхъ
съсъ солень и влаженъ дъхъ,
леко трепнаха вълнитѣ,
потъмнѣха висинитѣ,
и отъ ширната вода
низъ стрѣхитѣ на града
втурна се изъ равнината
презъ горитѣ и полята
пролѣтниятъ вѣтъръ днесъ
безъ покана и безъ вестъ.

На невидима кола
день и нощъ летя, летя.
Въ мръсни дворища размѣта
на перачкитѣ прането,
тръшна кметската врата
всрѣдъ селото въвъ калъта,
и съсъ вой и викъ несвѣсенъ
мелницата той разтресе
и на нейнитѣ крила
спрѣ съсъ своята кола.